

MacLennan Colin Robinson

Private VIII-B-7

" [...] dus denk ik dat jij en ik meer geluk hadden" .

(Heinze Brune tegen luitenant Grover Proulx)

Vaak zien soldaten 'geluk hebben' als bepalende factor bij het overleven in de strijd.

Op 23 april 1945 schoot de Duitse *paratrooper* Heinze Brune tijdens een kort vuurgevecht de Canadese luitenant Grover Proulx neer, waarbij deze gewond raakte. Bij diezelfde actie schoot een maat van Brune een van Proulx' mannen dood.

Gewond raken of sterven: toen Brune -na de oorlog- over deze gebeurtenissen nadacht, kwam voor hem het verschil in afloop neer op simpel geluk hebben, en niet meer dan dat. Op die 23^e april 1945 had soldaat Colin MacLennan, die sinds half september 1944 al behoorlijk wat oorlogshandelingen had meegemaakt, dus minder geluk.

100 Jaar voordat Colin MacLennan zich in 1940 aanmeldde bij het Canadese leger, waren zijn voorouders vanuit het eiland Lewis in de Schotse Buiten-Hebriden geëmigreerd naar Cape Breton, Nova Scotia, Canada.

De economische structuur van de Noordwest-Hooglanden (Highlands), die tussen 1760 en 1815 haar vorm had gekregen, was in elkaar aan het storten. Een van de pijlers van de economie van de Hebriden was kelp (zeewier), maar in de jaren '20 en '30 van de 19^e eeuw zakte de prijs voor kelp voortdurend. En in 1836 en 1837 mislukte de oogst van aardappels, de nieuwe inkomstenbron voor de Hooglanders, deels. Het verwoestte de economie van de Buiten-Hebriden.

De eigenaren van Lewis, de nakomelingen van de graven van Seaforth (Mackenzie-clan) verkochten het eiland aan Sir James Matheson, een grote handelaar in opium. Dit was in 1844, vier jaar nadat Peter MacLennan en zijn gezin waren vertrokken naar Canada.

Colin's vader, Peter Malcolm MacLennan (1887-1969), was afkomstig uit Baddeck, Nova Scotia. In de jaren voor de Eerste Wereldoorlog woonde en werkte hij een tijd in Massachusetts. Op 19 oktober 1912 trouwde hij met Florence Robinson, die ook uit Cape Breton kwam. Ze hadden samen al een zoon, Frederick. Colin werd op 1 november 1913 geboren in Boston, USA. In 1914 keerde de familie terug naar Canada, naar Baddeck en een jaar later meldde Peter (1.82 lang, bruin haar en blauwe ogen) zich aan bij het Canadese leger. Hij kwam bij het bekende 85ste Battalion: de *Nova Scotia Highlanders*.

MARRIAGE-BRIDE	
Name of Bride	Florence Robinson
Name of Groom	Peter Malcolm MacLennan
Residence of Bride	636 Tremont street, Boston, Mass.
Date of Marriage	October 19th 1912
Color	white
Age in Years	23
No. of Marriage	1st
Occupation	Widowed
Place of Birth	Cape Breton, Nova Scotia
Father's Name	Angus Robinson
Birthplace	Cape Breton, N. S.
Mother's Name	Rachel Gillis
Birthplace	Cape Breton, N. S.
Name Party Officiating	Rev. Edwin P. Stevens, Methodist Episcopal, Rutland, Vt.
Town	City of Rutland, Vt.
Certified Copy	<i>H. M. Matheson</i> City Clerk

"Onfatsoenlijk gekleed"

Zijn zoon Colin ging tot zijn 12^e naar school, hij haalde er *grade 8* . Vóóordat hij zich op 1 mei 1940 aanmeldde bij het Canadese leger, werkte hij voor zijn vader als assistent-vuurtorenwachter in de St. Lawrence-baai, Aspby-baai, Victoria County, een prachtig en afgelegen gebied in het noorden van Cape Breton. Maar hij wilde na de oorlog niet doorgaan met dit werk: hij wilde radiowerk gaan doen.

Colin was 1.71m lang, woog bij de keuring 72 kilo, had grijze ogen en lichtbruin haar. Hij was presbyteraan, net als zijn familie.

In Canada verliep Colin's militaire loopbaan zeer grillig. Na zijn aanmelding op 1 mei 1940 kwam hij eerst bij de *Cape Breton Highlanders* (vanaf 7 mei). Op 10 juli bij de *Home Guard* en bij de *Nr.6 Heavy Battery of the Royal Canadian Artillery* in Sydney, Nova Scotia. Na een verlof in december, werd hij 20 december in een ziekenhuis opgenomen met mazelen en griep. Op 2 januari 1941 mocht hij het ziekenhuis weer verlaten. In april dat jaar lag hij opnieuw, nu voor 6 dagen, in het ziekenhuis en in mei nog eens 5 dagen, dit keer met bronchitis.

Hij werd geplaatst bij de *Nr.103 Heavy Battery* in Amherst, Nova Scotia. Na een korte ziekenhuisopname in juli, werd hij 7 dagen gekort op zijn soldij wegens zijn aandeel in een ordeverstoring in een barak. Wat de zaak nog erger maakte, was, dat hij onfatsoenlijk gekleed was geweest tijdens de vechtpartij. Op 3 augustus was hij 3 uur en een kwartier 'afwezig zonder verlof', een vergrijp wat hem 7 dagen kwartierarrest opleverde.

In maart 1943 werd Colin opgenomen in het ziekenhuis in Amherst. In mei werd hij bevorderd van *gunner*, gewerschutter, tot *lance bombardier* , bommenrichter, en werd hij geplaatst bij de *103de Battery* in St. John's, Newfoundland. Hij werd daar 13 dagen in het ziekenhuis opgenomen wegens een ontsteking aan een middenvoetsbeentje. De artsen hoopten dat een aanpassing in zijn laarzen het probleem zou verhelpen (kennelijk deed het dat ook, want er wordt in het dossier verder geen melding van gemaakt).

Op 19 november werd hij overgeplaatst naar de *52ste Battery* in Halifax. In januari 1944 was hij opnieuw een tijd ongeoorloofd afwezig, waardoor hij zijn pas verworven hogere rang weer kwijtraakte. Hij werd teruggeplaatst in zijn oude rang van *gunner* . In februari 1944 werd hij herplaatst in het Canadese Tankcorps (*Canadian Armoured Corps*) en nam hij deel aan een training in het *Nr.24 Basis Trainingscentrum* in

Brampton, Ontario. Oude neigingen staken weer de kop op en Colin was wederom een tijd 'afwezig zonder verlof', tot hij in Woodstock door de militaire politie werd aangehouden. Hij kreeg voor de tweede keer 7 dagen kwartierarrest. In mei was hij in Calgary, waar hij een verdere training volgde.

Op 4 augustus 1944 ging Colin overzee naar Engeland, waar hij de 11^e dienst ging doen in de 4^e Canadese versterkingseenheid. [...] Op 15 september kwam hij bij de *Argyll & Sutherland Highlanders (Argylls)*.

Tussen eind juli en half september 1944 hadden de *Argylls* veel manschappen verloren, en Colin maakte deel uit van de eerste -zeer welkome- lichte versterkingen. Hij werd waarschijnlijk geplaatst bij een *rifle company*. In die eerste weken (tot half oktober) was het relatief rustig. Er was tijd voor verdere training, verkenningspatrouilles en onderlinge integratie, die zo belangrijk was om in de komende strijd te overleven. En die strijd kwam er: in Watervliet, Essen, Wouwse Plantage en Bergen op Zoom.

De winter aan de rivier de Maas bracht een volgende en gewenste gevechtspauze. Er kwamen meer extra manschappen, meer training, beperkte verkenningspatrouilles en er was tijd voor een bescheiden adempauze en rust. Colin MacLennan gaf zichzelf een kerstcadeautje: hij verdween zonder verlof op 2^e kerstdag en de dag erna.. Het kostte hem 9 dagen soldij.

Eind januari 1945 waren de *Argylls* betrokken in de hevige strijd om Kapelsche Veer. In februari en in het begin van maart streden ze in het Duitse *Hochwald*. Zowel bij Kapelsche Veer als in de strijd om het *Hochwald* leden de *Argylls* forse verliezen. Van 11 maart tot half april, in Friesoythe, waren er minder verliezen. Toch was de strijd weer grimmig en dit resulteerde in heftige beschrijvingen in de verslagen van de strijd in de *War diaries*. Colin was ondertussen toegevoegd aan het *Scout Platoon* en bleef daar gedurende de strijd in april.

"Korte schermutselingen met kleine Duitse eenheden, achterhoedes en patrouilles."

Korporaal Harry Ruch herlas, terwijl hij eind 1944 in het ziekenhuis aan het bijkomen was van een ernstige longontsteking, de papieren die zijn dagboek vormden. Hij vond ze niet kloppen met de werkelijkheid zoals hij die had ervaren. In de epiloog van dit dagboek had hij bijvoorbeeld

genoteerd: " [...] korte schermutselingen met kleine Duitse eenheden, achterhoedes en patrouilles." Patrouilleren was een constant element in het leven van de mannen van de *rifle companies* en de Pioniers, en het vormde de 'bagage' van het *Scout Platoon*.

Omdat patrouilles zo gewoon waren, besteedden de verschillende schrijvers van de *War diaries* er nauwelijks aandacht aan, behalve op dagen zoals de 23ste april, die anders was dan de andere -relatief kalme- dagen.

Luitenant Lloyd Grose, die de *War diary* van de eenheid bijhield, dacht op die 23ste april dat voorlopig het ergste wel achter de rug was. Er werden immers 'badmarsen' (*bath parades*) verplicht gesteld, en reservetroepen waren onderweg.

War diary, 23 april 1945. Küstenkanal [L.G.]

"Er werd geen belangrijke verplaatsing verwacht deze dag, en het werd geregeld dat er 'badmarsen' voor de rifle-companies georganiseerd zouden worden. Per TCV load (groep) ging men op weg naar de rand van Friesoythe, waar het mobiele bad was geplaatst [...]."

Ondertussen waren er herhaalde aanvallen van Typhones op de beboste stukken land ten noorden en noordwesten van ons, waar de vijandelijke wapens en 'moaning Minnies', [Duitse raketwerpers], opgesteld zouden staan. Verschillende oorlogsvermoeide Duitsers verlieten na de serie aanvallen hun posities om zich over te geven.

Er werd ruwweg geschat dat de Argylls -sinds de oversteek van het Küstenkanal- zo'n 150 verliezen hadden geleden, en we waren heel blij toen we hoorden dat er zo'n 90 mannen onderweg waren om het F-echelon en de andere companies te komen versterken. Uiteindelijk was onze situatie als volgt:

A-Company 2 officieren en 48 andere rangen

B-Company 2 officieren en 53 andere rangen

C-Company 2 officieren en 45 andere rangen

D-Company 2 officieren en 59 andere rangen

Op 23 april 1945, om 20.30 uur, ging onze Scout officer, luitenant Grover Cleveland Proulx, met 3 mannen op patrouille om onze linkerflank te verkennen. Ze stuitten op een Duitse MG 42. Luitenant Proulx en soldaat McClelland (=Colin R. MacLennan!) liepen aan de linkerkant van de weg, tolk-sergeant Mos en soldaat Luke aan de rechterkant, toen de MG het vuur opende op een afstand van ongeveer 15 meter. Sergeant Mos en soldaat Luke doken in een greppel en slaagden erin te ontkomen, ondanks het feit dat de vijand voortdurend op hen schoot. Soldaat McClelland werd de volgende dag gevonden, met een dodelijke schotwond in zijn borst. Latere verklaringen van krijgsgevangenen deden ons geloven dat luitenant Proulx krijgsgevangen was genomen.

Luitenant Grover Cleveland Proulx

Erg penibel en gevaarlijk

Ruch's punt m.b.t. de kleine patrouilles en schermutselingen was dat, hoewel ze vaak over het hoofd gezien werden, "ze erg penibel en gevaarlijk konden zijn", zoals de verkenningspatrouille van de 4 Scouts.

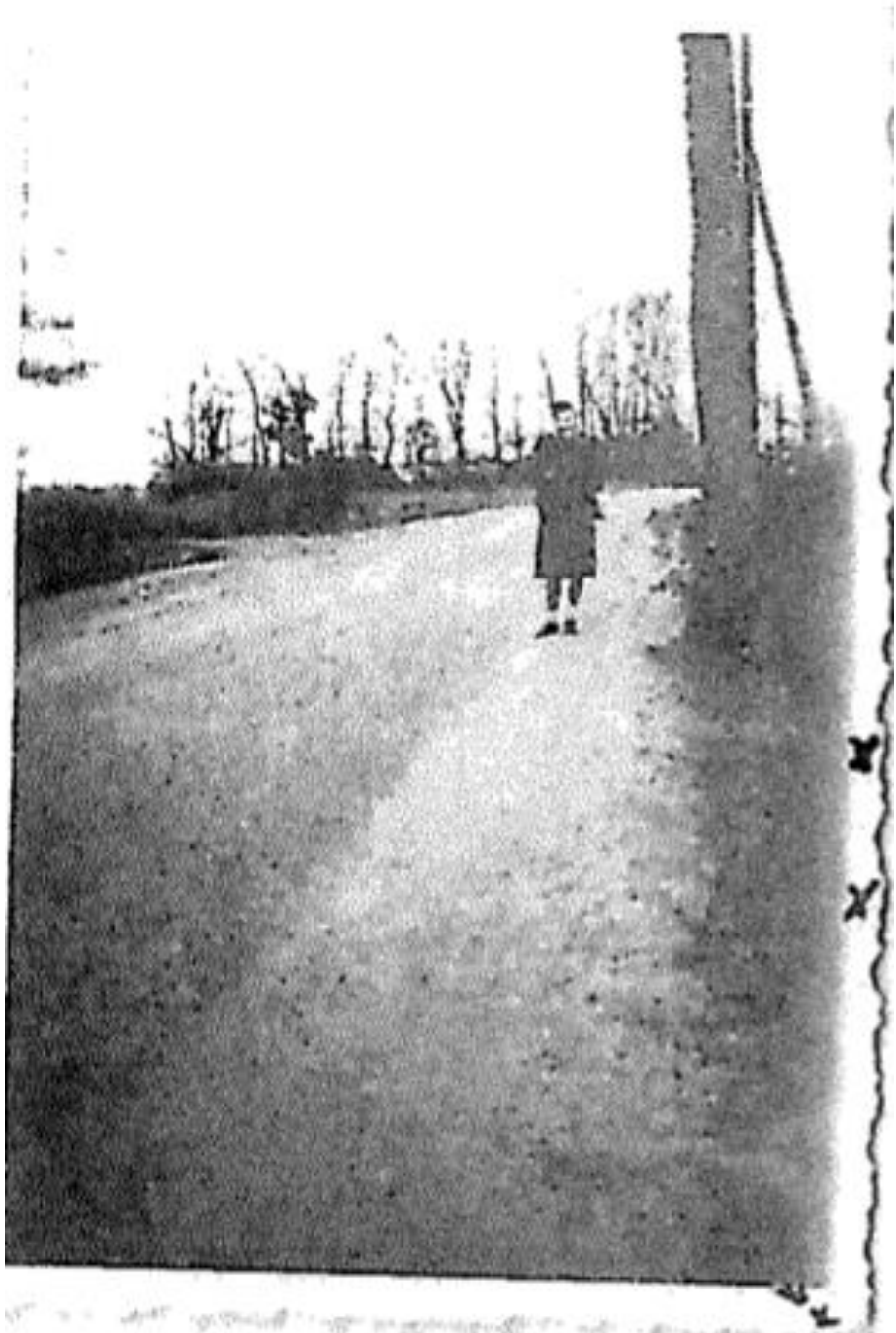
Grose, de schrijver van de War diary, besteedde aandacht aan de ontdekking van soldaat MacLennan's lichaam en zijn verwondingen – "in de borst geschoten" - en aan het krijgsgevangen nemen van luitenant Proulx .

Luitenant Grover Proulx overleefde de oorlog na een tijd krijgsgevangen te zijn geweest, en een lange tijd in verschillende ziekenhuizen te hebben gelegen, voordat hij in een herstellingsoord in British Columbia herstelde. Zijn overleven is voor een deel toe te schrijven aan de handelingen op de 23^e april en ook naderhand van de Duitse soldaat die hem neerschoot – Heinz Brune. Ze schreven elkaar na de oorlog brieven, werden een tijdlang bekenden, verloren elkaar weer uit het oog en kwamen weer met elkaar in contact. Ze ontmoetten elkaar weer in 1980. Zoals gezegd, schreven ze elkaar in de eerste periode na de oorlog brieven, en in 1948 stuurde Brune ook foto's van de plek waar het vuurgevecht op die 23^e april had plaatsgevonden.

Heinze Brune stuurde deze en de andere 3 foto's, op 23 februari 1948.

Op de achterkant van deze (eerste) foto schreef hij: "de weg waar jullie liepen/ xx xx=onze posities."

Brune schreef op de achterkant van deze (tweede) foto: "x x liggend in een greppel/ x= onze positie achter de heg/ bosjes."

Brune schreef op de achterkant van deze (derde) foto: " xenx jullie tweeën nadat we jullie achter deze heg hadden gebracht."

Brune schreef op de achterkant van deze (vierde) foto: "x x= je kameraad en jij in de greppel nadat jullie neergeschoten waren. "

Later herinnerde luitenant Proulx zich soldaat Colin ("Buddy") Mac Lennan. Zijn verhalen over Colin, over de oorlog en de over de brieven van Brune werden deel van zijn 'erfenis' voor zijn vrouw en zoons. Die 'erfenis' geeft een beeld van wat er die dag was gebeurd.

"Laten we hier als de donder wegwezen!"

De zoon van luitenant Proulx, Geordie, herinnert zich:

"Volgens mijn vader had hij weinig slaap gehad in de 2 weken voorafgaand aan zijn laatste patrouille. Zijn schatting was niet meer dan 2 uur per dag.

[Op 23 april] was zijn opdracht erachter te komen of een bepaalde boerderij een paar honderd meter verderop, bezet was of werd verdedigd.

Hij vertrok in het schemerdonker met 3 andere mannen, hij vertelde me 2 namen: Nick Maas (of Mos) en Buddy MacLennan. Ze liepen op een kleine

weg achter de linie van de *Argylls* in Osterscheps. In elk geval, mijn vader had de pech, een paar honderd meter van de beoogde boerderij, op een Duitse verkenningseenheid te stuiten.

De Duitse verkenningseenheid zag mijn vader en zijn mannen aankomen, ze hielden zich schuil en openden het vuur op mijn vaders patrouille toen deze binnen schootsafstand kwam. Mijn vader werd in zijn been geraakt en hij viel in een greppel naast de weg, die halfvol met water stond. Zijn geweer bleef op de weg liggen. Buddy MacLennan viel ook in de greppel. Hij lag vlak naast mijn vader. Het bloed stroomde uit zijn uniformjas, ter hoogte van zijn nek. De Duitsers gooiden kleine granaten naar mijn vader die probeerde weg te kruipen in de greppel. Mijn vader vertelde me dat het eerste wat hij tegen Buddy zei was: "Laten we hier als de donder wegwezen."

"Baas, ik ga nergens heen."

Buddy antwoordde: "Baas, ik ga nergens heen." Hij was door de onderkant van zijn nek geschoten en stierf binnen een minuut, zoals een soldaat, volgens mijn vader.

De Duitse patrouille nam ons gevangen. Heinz Brune van de 21ste *Paratroopers*, 6^e divisie, schreef aan Grover Proulx op 16 oktober 1946 ook over Buddy:

"Ik ben de *paratrooper* die jou in je been schoot. Maar ik ben heel blij dat ik zo'n goede schutter ben dat ik je alleen in je been raakte! Denk aan je mede-soldaat die van mijn maat een schot in zijn borst kreeg, en kort daarna stierf. Dus denk ik dat jij en ik meer geluk hebben gehad."

15/13

FIELD SERVICE

405-7M-47847
In lieu of Army Form B.2090A

REPORT of Death of an Officer or a Soldier to be forwarded to the War Office with the least delay after receipt of notification of death. See Table II, Appendix III, Field Service Regulations, Vol I.

REGIMENT A & SH of C Squadron, Troop _____
OR CORPS _____ Battery or Company _____

Officer's Personal No (if known) E 55109 Rank _____ Pte. _____
Soldier's Army No _____

Surname MacLENNAN Christian Name C.R.

Date 23 Apr 45 Place Germany

Died Cause of Death BC Killed

Nature and Date of Report 3011C/150 28 Apr 45

By whom made A & SH of C

Specially state if killed in action, or died from wounds received in action, or from exposure while on military duty, or from injury while on military duty.

Burial Place Germany, Edewecht Sh 2813 Ref 138024 SW Date 23 Apr 45
corner of field left hand side of road going north P'1' R'1' G'4'
By whom reported H. Capt. C.H. Maclean

State whether he leaves a Will or not (a) in Army Book 64 130
(b) as a separate document NOT FBC'D

All private documents and effects received from the front or hospital, as well as A.B. 64, should be examined, and if any will is found it should be at once forwarded to the War Office.
Any report as to verbal expressions by deceased officer or soldier of his wishes as to the disposal of his estate should be forwarded to the War Office at once, supported by a certified statement of the person who actually received the information.
In the case of a soldier a duplicate of this report is to be sent to the Paymaster at the Base, together with the deceased's A.B. 64 (after withdrawal of any will from the latter), for transmission to the Paymaster who occupies the soldier's account.

Station and Belgium Signature of Officer C.H. Maclean Capt
Date 7 May 45 in charge of Station _____
Adjutant-General's Office at the Base For Officer 1/6
Gin See Ind Reg No 21 A Gp

Veldserviceformulier Pte C.R. MacLennan, 7 mei 1945

"Die rotdag!"

Bijna exact 1 jaar later schreef Brune opnieuw een brief: " [...] Altijd, wanneer ik aan die rotdag denk, dank ik God dat jij gezond en wel bent."

De foto's die Brune in februari 1948 naar Proulx stuurde, laten duidelijk zien hoe dichtbij elkaar de 2 patrouilles waren, toen Buddy MacLennan en Grover Proulx werden neergeschoten en Buddy stierf. Proulx's uitroep ["laten we hier als de donder wegwezen"] laat zien hoe graag hij MacLennan wilde redden. Buddy's antwoord laat de nuchtere helderheid van geest zien van een man die kort voor zijn dood staat. En zo stierf hij slechts enkele momenten later.

Nadat ze Proulx gevangen hadden genomen, haalden de Duitsers beide mannen uit de greppel. Ze verplaatsten hen naar een plek achter de dichtstbijzijnde heg, zoals op Brunen foto uit 1948 te zien en in het bijschrift te lezen is. De Duitse patrouille vertrok met hun gevangene, luitenant Proulx, en de gewonde Heinz Brune. Ze lieten Buddy's lichaam achter, maar ze maakten nog wel een 'Verlustmeldung', een rapport van zijn overlijden. Hoogstwaarschijnlijk lieten ze dit achter bij zijn lichaam, waar de *Argylls* het de volgende dag vonden.

M8411

Verlustmeldung

an das Deutsche Hauptquartier Nord, Abt. Fürsorge/WWV und Außenstelle WAST

<p>Familienname: <i>MacLennan</i> (Vorname): <i>C. R.</i></p> <p>Dienstgrad: <i>MacLennan</i>, <i>Colin</i> (Dienststelle): <i>1st Canadian Paratrooper Bn</i></p> <p>chem. Truppenteil des Toten (offen) und F. P. Nr.: <i>1st Canadian Paratrooper Bn</i></p> <p>Geburtsort:</p> <p>Todesort: <i>13. 4. 45</i></p> <p>Religion: Beruf:</p> <p>Letzter Wohnort: <i>F 55109</i></p> <p>Erkennungsmarke: <i>F 55109 K. N. 4078</i> (Vollständige Aufschrift angeben)</p> <p>Nationalität (falls Ausländer): <i>Canada</i></p> <p>Ansehnlichkeit der Angehörigen (Vater-Mutter-Ehefrau): ☒ ☒ ☒</p> <p>Wo Nachlaß hinterlegt?</p>	<p>Tod nach Verwundung / Krankheit / Unfall / Selbstmord*)</p> <p>Verurteilung / Urteil: <i>Freigesprochen</i></p> <p>Begräbnisort: Gemeinde: <i>Edinburgh</i></p> <p>Kreis: Provinz:</p> <p>Grablage: <i>Osterley</i> Kriegerfriedhof / Gemeindefriedhof / Feldgrab*)</p> <p>Einzel- oder Reihengrab / Sammelgrab (Massengrab*)</p> <p>Grabnummer: Grabreihe: Feld: (von links nach rechts fortlaufend zählen)</p> <p>Bei nicht bestatteten Toten Verlustort angeben:</p> <p>Absendende Dienststelle (offen):</p> <p>F.P.Nr.: Absendetag:</p> <p>Dienststempel</p> <p style="text-align: right;">(Unterschrift)</p>
--	--

Fragen möglichst lückenlos beantworten. — Deutliche Schrift! — *) Nichtzutreffendes streichen.
Wehrkreisdruckerei X Hamburg 13 - Form. Nr. 1115 - 1000 XII 45

Duits rapport van overlijden – Pte Colin Robinson MacLennan

"In één klap neergehaald."

42 Jaar na de oorlog, schreef kapitein Sam Chapman indringend over de "man die sneuvelt in de strijd... Hij wordt in één klap neergehaald en zijn hele toekomst is nu een voor altijd lege bladzijde. Er is een einde, maar geen conclusie."

Soldaat Colin 'Buddy' MacLennan, de vrijgezelle assistent-vuurtorenwachter, die in een verafgelegen gedeelte van Cape Breton Island had gewoond, hoopte 'radiowerk' te kunnen gaan doen na de oorlog. Maar zijn ambitie eindigde op 23 april 1945, in een kort vuurgevecht tussen 2 tegenover elkaar staande patrouilles: "een einde", zoals Chapman schreef, "maar geen conclusie."

Killed In Action.

Pte. C. R. MacLennan, son of Mr. and Mrs. P. M. MacLennan of South Bar, who was officially reported killed in action on April 23. He had served with the Argyle and Sutherland Highlanders of Canada.

A brother, Fred, was accidentally killed in Newfoundland in October, 1943. Another brother, Gnr. C. M. MacLennan, is serving with the Canadian Army overseas, and is expected home in the near future.

"Ik wil iets horen van iemand die tot het einde bij mijn geliefde zoon was."

Soldaat MacLennan liet weinig na, heel weinig. De lijst met zijn persoonlijke bezittingen is verbazingwekkend leeg, er staan alleen maar '2 ringen' op. De meeste soldaten lieten een verzameling souvenirs, brieven, foto's en andere persoonlijke dingen na, maar zo niet Buddy.

M. F. M. 287
SOM-9-41 (5634)
H.Q. 1772-19-1989

**CANADIAN NATIONAL
TELEGRAPHS**

EMG

FILE H.Q. 405-M-47,847

CASUALTY (REPORT DELIVERY)

OTTAWA

3 MAY 1945

TO:-

MR PETER MALCOLM MACLENNAN
PURGE ST BOX 478
NORTH SYDNEY C B N S

71720 REGRET DEEPLY P55109 PRIVATE COLIN ROBINSON MACLENNAN
HAS BEEN OFFICIALLY REPORTED KILLED IN ACTION TWENTYTHIRD APRIL
1945 STOP YOU SHOULD RECEIVE FURTHER DETAILS BY MAIL DIRECT
FROM THE UNIT IN THE THEATRE OF WAR STOP TO PREVENT POSSIBLE
AID TO OUR ENEMIES DO NOT DIVULGE DATE OF CASUALTY OR NAME OF
UNIT

PREPAID

DIRECTOR OF RECORDS 4

Telegram aan vader, Peter Malcolm MacLennan, over de dood van zijn zoon

Peter MacLennan ontving op 3 mei 1945 het telegram dat zijn leven zou veranderen; de melding van de dood van zijn zoon. De familie ontving ook brieven van de eenheid van Colin, vrijwel zeker ook van *Padre* (aalmoezenier) Charlie MacLean, en waarschijnlijk ook van anderen. MacLean gaf altijd zoveel mogelijk informatie, hij wist hoe belangrijk dit was voor de nabestaanden.

Toen Florence MacLennan op 12 juni 1945 naar de *Director of Records* het bovenstaande verzoek om informatie schreef, kreeg ze te horen dat luitenant Proulx tot het einde bij haar zoon was geweest. Daarop antwoordde ze dat ze graag het adres van luitenant Proulx wilde " of werd hij ook gedood?" De reden waarom ze hierom vroeg was deze, schreef ze "zoals u zult begrijpen wil ik het verhaal horen van iemand die tot het einde bij mijn geliefde zoon was."

405-11-478
Whiting Pres. P.O.
Sydney N.S.
3
Jan 12-1948

The Director of Records
A.C. Branch.
Dept. of National Defence
Ottawa Canada

Director of Records
Branch.
18 1945
National Defence Hqr
Ottawa - Canada

Dear Sir

My No. J 55-109
Pte Lyle Robinson MacLennan
of the Regt and Sutherland
Highlanders, was killed in
Germany on April 23rd and I
am informed that Lieut. Pealy
was with him and I would
like to know if you can give
me Lieut Pealy's address
or was he too killed?

My reason, as you can
understand, is I want to

learn from someone who was
with my dear Pop at the
last.

Thanking You.

Yours very truly

Mrs. Florence MacKenna

Brief van Florence van 12 juni 1945 aan de Director of Records

"Buddy stierf als een soldaat"

Veel rouwende echtgenotes of ouders van gesneuvelde *Argyll*-soldaten schreven dezelfde soort brieven, verlangend naar verdere details omtrent het sterven van hun geliefden.

Florence MacLennan kreeg haar zin: Grover Proulx overleefde de oorlog en schreef een brief aan de MacLennans. Proulx' zoon Geordie herinnert zich:

"Hij vertelde me wel dat hij na de oorlog naar zijn [Buddy's] ouders of moeder had geschreven, maar niet precies wanneer hij dat had gedaan. Ik herinner me dat ik hem, toen ik nog maar een tiener was, vroeg wat hij in de brief geschreven had. Ik herinner me dat hij alleen maar zei dat hij had geschreven dat "Buddy was gestorven als een soldaat" , want op dat moment had hij mij nog niet alles verteld over de omstandigheden rond Buddy's dood.... Dit is gebaseerd op mijn zekere herinnering aan wat mijn vader mij 50 jaar geleden vertelde, toen ik nog een jongen was. Ook toen wist ik dat dit de hoogste loftuiting was, en ik heb mijn vaders woorden nooit vergeten."

.....
MacLennan, Colin Robinson F55109
.....

'Buddy' was the son of Peter M. (World War I) and Florence (Robinson) MacLennan, Money Point/Baddeck. Private MacLennan served overseas in the Argyll and Sutherland Highlanders of Canada (Princess Louise's), Royal Canadian Infantry Corps. He was killed in action on April 23, 1945, and is buried in

Holten Canadian War Cemetery, Netherlands.

Op 19 december 1945 vroeg Florence in een brief aan de *Paymaster General* naar het vrijgeven van enig geld uit de nalatenschap van Colin. Haar echtgenoot "was zijn werk als vuurtorenwachter kwijtgeraakt, als gevolg van zijn slechte gezondheid." Hij had maar een klein pensioen en zij gebruikte het aan haar zoon toegezegde bedrag om de ziekenhuisrekeningen van haar echtgenoot te betalen. Ze had 3 zoons: "twee daarvan hebben het hoogste offer gebracht en mijn derde zoon [Calder Malcolm] is nu thuis bij zijn vrouw en gezin." De oudere broer van

Colin, Frederick (1912-1943) was tijdens zijn diensttijd gestorven op Newfoundland, in oktober 1943.

"vrijheden en voordelen waarvan wij nu kunnen genieten, zijn betaald met de levens van duizenden, zoals Buddy MacLennans."

H. Meyerink,
Dorrenberg 54,
Rijssen.
HOLLAND.

Post. Rijssen 11 Januari 1950.

46
JAN 20 1950

The Director of Records
Department of National Defense
(Army)
8 Temporary Building
Ottawa (Canada).

Dear Sir,

From the Netherlands War Graves Committee
I learned, that I was able to adopt the grave of:

Private C.E. Mac Lennan, Number P-55109,
Army part: Argyll and Sutherland Highlanders of Canada
Killed on 25-4-15 and buried in Holten Plot. B Row B
Grave 7, what I accepted.

I beg you to forward enclosed letter to
the last recorded next of kin.

Thanking you in anticipation.

Yours faithfully,

Letter forwarded
to father 21/50
R. & U)

Brief van familie Meyerink, 11 januari 1950, over de adoptie van het graf van Colin MacLennan.

In 1950 adopteerde de familie Meyerink uit Rijssen het graf van soldaat Colin MacLennan op de Canadese Militaire Begraafplaats in Holten, om het te verzorgen. De Nederlanders vergeten het offer van de Canadezen, het offer van de *Argylls*, niet. Ook Geordie Proulx vergat het niet:

“De woorden hebben me altijd geraakt. In de zomer van 2016 nam ik mijn zoon, toen 20, mee naar Buddy’s graf in Holten. Ik vertelde hem alles wat ik wist over de dood van Buddy. Het was mijn manier om hem te leren dat de vrijheden en voordelen waarvan wij nu kunnen genieten betaald zijn met de levens van duizenden Buddy MacLennans. En hij mag dit nooit vergeten.

Grafsteen Colin Robinson MacLennan, Canadese Begraafplaats, Holten.

Tussen 21 en 23 april 1945 werden 8 *Argylls* tijdens de strijd gedood, en raakten er 54 mannen gewond.

"een geschiedenis met bloed gekocht"

Kapitein Sam Chapman, C-and D-Coys

In herinnering aan mijn vader, luitenant Grover C. Proulx, die bij soldaat MacLennan was toen deze stierf, en die hem nooit heeft kunnen vergeten – "hij stierf als een soldaat" – Geordie C. Proulx.

Noot: Soldaat MacLennans 'poppy' (klaproos) zal in de naaste toekomst tentoongesteld worden in het virtuele *Argyll Field of Remembrance*. De *Argyll Regimental Foundation* (ARF) droeg Lorraine M. de Groote op de *Argyll Poppy* te ontwerpen voor het *Field of Remembrance*.

Robert L. Fraser

Regimentshistoricus

The Argyll Poppy